

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 02.06.1972, sp. zn. 7 Co 104/72, ECLI:CZ:NS:1972:7.CO.104.1972.1

Číslo: 8/1974

Právní věta: Při zjišťování výše nároku na důchod z penzijního nadlepení podle ustanovení § 125 odst. 1 a 3 zákona č. 101/1964 Sb. /1/ nutno vycházet jen ze starobního důchodu ke dni vzniku nároku na tento důchod a nikoliv i z jeho zvýšení za dobu dalšího zaměstnání po vzniku nároku na starobní důchod.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 02.06.1972

Spisová značka: 7 Co 104/72

Číslo rozhodnutí: 8

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Důchod, Sociální zabezpečení

Předpisy: 101/1964 Sb. § 125 ods. 1
§ 125 ods. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozhodnutím Úřadu důchodového zabezpečení v Praze byl navrhovateli upraven starobní důchod tak, že mu k starobnímu důchodu, na který mu vznikl nárok v částce 798 Kčs, bylo přiznáno zvýšení za dobu dalšího zaměstnání v částce 110 Kčs a důchod z penzijního nadlepení v částce 100 Kčs, celkem tedy 1008 Kčs; k této částce pak byl přiznán zvláštní přídavek 59 Kčs.

V opravném prostředku proti tomuto rozhodnutí navrhovatel namítal, že jeho nárok na důchod z penzijního nadlepení v částce 250 Kčs měsíčně byl neprávem zkrácen na částku 100 Kčs měsíčně. Poukazoval na to, že mu měl být tento důchod z penzijního nadlepení ve smyslu ustanovení § 125 odst. 1 zákona č. 101/1964 Sb. krácen jen v tom rozsahu, v jakém by spolu s důchodem starobním ke dni vzniku nároku na tento důchod převyšoval částku 1000 Kčs měsíčně, a teprve pak měla být připočtena částka představující zvýšení starobního důchodu za dobu dalšího zaměstnání po vzniku nároku na starobní důchod. Dožadoval se proto přiznání důchodu v celkové částce 1110 Kčs.

Městský soud v Praze potvrdil rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení s odůvodněním, že v zákoně není podklad pro požadavek navrhovatele, aby důchod z penzijního nadlepení mu byl podle ustanovení § 125 odst. 1 zákona č. 101/1964 Sb. přiznán ve vyšší částce než 100 Kčs měsíčně, když jeho starobní důchod včetně zvýšení za další dobu zaměstnání činí 908 Kčs.

V odvolání proti usnesení soudu prvního stupně opakoval navrhovatel svůj požadavek a poukazoval na to, že tedy vlastně za dobu svého dalšího zaměstnání po vzniku nároku na starobní důchod dostává jen částku 8 Kčs, protože zbytek do částky 110 Kčs je vlastně konzumován zkrácením jeho nároku na důchod z penzijního nadlepení.

Nejvyšší soud ČSR změnil usnesení soudu prvního stupně tak, že rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení zrušil.

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 125 odst. 1 a 3 zákona č. 101/1964 Sb. zachovávají se nároky na důchod z penzijního nadlepení v dosavadní výši, jestliže spolu s důchodem z důchodového zabezpečení, k němuž náležejí, nepřesahují částku 1000 Kčs měsíčně; přesahují-li tuto částku, zachovávají se až do částky 100 Kčs měsíčně; úhrn důchodu a tohoto zvýšení se však touto úpravou nesmí snížit pod částku 1000 Kčs měsíčně. Je otázka, zda při tomto zjišťování výše nároku na důchod z penzijního nadlepení třeba vycházet jen z výše starobního důchodu ke dni vzniku nároku na tento důchod. Ze smyslu zákona a se zřetelem k cílům jím sledovaným, nutno dospět k závěru, že tomu tak být musí.

Jak zákon č. 101/1964 Sb., tak i předchozí předpisy o důchodovém zabezpečení uznávaly společenský význam dalšího zaměstnání po vzniku nároku na starobní důchod tím, že se starobní důchod s přihlédnutím k době dalšího zaměstnání zvyšoval. Kdyby byl správný názor odpůrce a soudu prvního stupně, že při stanovení výše nároku na důchod z penzijního nadlepení podle ustanovení § 125 odst. 1 a 3 zákona č. 101/1964 Sb. se srovnává starobní důchod včetně zvýšení za dobu dalšího zaměstnání po vzniku nároku na starobní důchod, pak by pracujícímu důchodci starobní důchod nebyl ve skutečnosti zvyšován, protože toto zvýšení by bylo konzumováno současným snižováním důchodu z penzijního nadlepení. To ovšem by nebylo v souladu se smyslem zákona. Nutno proto při zjišťování výše nároku na důchod z penzijního nadlepení vycházet jen ze starobního důchodu ke dni vzniku nároku na tento důchod.

Navrhovateli, jehož starobní důchod činí 798 Kčs, nutno přiznat za předpokladu, že jeho důchod z penzijního nadlepení činil před 1. 7. 1964 částku 250 Kčs měsíčně, rozdíl mezi částkou 798 Kčs a částkou 1000 Kčs. Náleží tedy navrhovateli starobní důchod v částce 798 Kčs, dále důchod z penzijního nadlepení 202 Kčs a také zvýšení za dobu dalšího zaměstnání 110 Kčs, celkem tedy 1110 Kčs a k tomu zvláštní přídavek 63 Kčs.

Z uvedených důvodů bylo usnesení soudu prvního stupně změněno tak, že se rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení zrušuje.

1) Úplné znění zákona bylo vyhlášeno pod č. 5/1972 Sb.